

عنوان مقاله:

فن روایت با نگاهی به رمان سووشون

محل انتشار:

همایش بین المللی جستارهای ادبی، زبان و ارتباطات فرهنگی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

فرشته شاه صنم - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه حکیم سبزواری، خراسان رضوی، ایران

خلاصه مقاله:

فن روایت، مجموعه فنون و شگردهایی است که به چگونگی عرضه ی رویدادهای داستان مربوط می شود و شامل سه ابزار تلخیص، صحنه و توصیف است. نویسنده با استفاده از هرکدام از این ابزارها اهمیت حوادث را نشان می دهد و سرعت طرح داستان را کنترل می کند. شتاب داستان در تلخیص، مثبت، در صحنه، ثابت و در توصیف، منفی است. هدف این مقاله بررسی فن روایت، انواع آن و شتاب غالب در رمان «سووشون» است و به طور ویژه در صدد رسیدن به این نتیجه است که «سیمین دانشور» ابزار این فن را در روایت کردن داستان چگونه به کار برده است و تأثیر این ابزار بر شتاب داستان تا چه حد است. این اثر ارزشمند و خواندنی یکی از رمان های موفق معاصر با بن مایه ای سیاسی- اجتماعی است که وقایع آن در نیمه اول سال 1322 ش رخ می دهد

کلمات کلیدی:

تلخیص، صحنه، توصیف، شتاب داستان، سووشون

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/533002>

